

Список використаних джерел

1. Безлюдна В.І. Народження другої дитини як фактор розвитку материнської сфери / В.І. Безлюдна // Наукові записки РДГУ. – 2010 – №43. – с.16-18.
2. Битянова Н.Р. Проблема саморозвиття личности в психологи: Аналитический обзор / Н.Р. Битянова. – М.: Московский психолого-социальный институт: Флинта, 1998. – 48 с.
3. Варга А. Я., Драбкина Т. С. Системная семейная психотерапия. Краткий лекционный курс / А.Я. Варга, Т.С. Драбкина. – СПб.: Речь, 2001. – 144 с.
4. Захарова Е.И. Особенности мотивационной сферы матерей с детьми младенческого, раннего и дошкольного возраста/ Е.И.Захарова//Вестник Московского у-та. – 2011. – №2. – С. 97-109.
5. Минюрова С.А. Диалогический подход к анализу смыслового переживания материнства / С.А. Минюрова, Е.А. Тетерлева // Вопросы психологии – 2003 – №4 – с.63-74.
6. Самоукина Н.В. Симбиотические аспекты отношений между матерью и ребенком / Н.В.Самоукина//Вопросы психологии – 2000 – №3. – с.67-81.
7. Ткалич М.Г. Гендерна психологія: навч. посіб/ М.Г.Ткалич. – К.: Академвидав, 2011. – 248с. – (Серія «Альма-матер»).
8. Филиппова Г. Г. Психология материнства: Учебное пособие/ Г. Г.Филиппова. – М.: Изд-во Института Психотерапии, 2002. – 240 с.

References

1. Bezlyudna V.I. Narodzhennya druhoji dytyny yak faktor rozvytku materyns'koyi sfery/ V.I. Bezlyudna // Naukovi zapysky RDHU. – 2010 – № 43. –16-18 s.
2. Bitjanova N.R. Problema samorazvitija lichnosti v psihologi : Analiticheskij obzor/ N.R. Bitjanova. – М.: Moskovskij psihologo-social'nyj institut: Flinta, 1998. – 48 s.
3. Varga A. Ja., Drabkina T. S. Sistemnaja semejnaja psihoterapija. Kratkij lekcionnyj kurs/ A. Ja. Varga, T.S. Drabkina. – SPb.: Rech', 2001. – 144 s.
4. Zaharova E.I. Osobennosti motivacionnoj sfery materej s det'mi mladencheskogo, rannego i doskol'nogo vozrasta/ E.I.Zaharova//Vestnik Moskovskogo u-ta. – 2011. – № 2. – 97-109 s.
5. Minjurova S.A. Dialogicheskij podhod k analizu smyslovogo perezhivanija materinstva/ S.A. Minjurova, E.A. Teterleva // Voprosy psihologi – 2003 – № 4 – 63-74 s.
6. Samoukina N.V. Simbioticheskie asepekty otnoshenij mezhdz mater'ju i rebenkom/ N.V. Samoukina // Voprosy psihologii – 2000 – № 3. – 67-81 s.
7. Tkalych M.H. Henderna psykholohiya: navch. posib/ M.H.Tkalych. – К.: Akademvydav, 2011. – 248s. – (Seriya «Al'ma-mater»).
8. Filippova G. G. Psihologija materinstva: Uchebnoe posobie/ G.G. Filippova. – М.: Izd-vo Instituta Psihoterapii, 2002. – 240 s.

Резюме. С учетом современных научных исследований психологии личности материнство изучается в аспекте удовлетворенности женщиной своей материнской ролью, личностной и гендерной идентификацией. Самоидентичность женщины в период раннего возраста ребенка тесно связана с ее ролью матери и способностью собственного самовыражения.

Ключевые слова: материнство, самоидентичность, гендерная идентичность, «Я-концепция».

Summary In view of modern research psychology of personality motherhood is studied in terms of satisfaction wife parent role, personality and gender identity. Self-identity of women in the early age of the child is closely linked to its role of mother and the ability to own expression.

Key words: motherhood, self-identity, gender identity, "self-concept".

УДК 159.9-051:159.9.07

В.О. САВУЛЯК

ОСОБЛИВОСТІ ЗАПИТУ СТУДЕНТІВ ЩОДО ДІЯЛЬНОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ ВНЗ

У статті зазначено загальні методологічні засади і цілі функціонування психологічної служби вищого навчального закладу. Основну увагу автором приділено аналізу результатів дослідження настановлень студентів щодо призначення і змісту діяльності психологічної служби ВНЗ. Прогнозується ймовірний вплив виявлених настановлень на поведінку потенційних клієнтів практичного психолога.

Ключові слова: психологічна служба вищого навчального закладу, методологічні засади психологічної служби, настановлення студентів щодо психологічної служби ВНЗ, позиції практичного психолога при роботі з клієнтом.

Постановка проблеми. Вивчення проблеми формування та розвитку психологічної служби в системі освіти, узагальнення досвіду та наукове обґрунтування її практичної організації в освітньому просторі ВНЗ здійснювали: К.А. Абульханова-Славська, М.Р. Битянова, Л.Ф. Бурлачук, Ю.З. Гільбух, К.М.

Гуревич, М.Д. Дворяшина, І.В. Дубровіна, Ю.М. Забродін, Е.А. Клімов, Б.Б. Коссов, А.І. Крупнов, М.М. Обозов, Р.В. Овчарова, Р.В. Павелків, В.Г. Панок, А.М. Прихожан, Н.І. Рейнвальд та ін.

Основними в діяльності психологічної служби ВНЗ є завдання психологічної підтримки і супроводу студентів у професійному розвитку [4].

Технологія психологічного супроводу студентів у професійній освіті добре представлена Е.Ф. Зеєром [3]. Він співвідносить вирішення завдань психологічного супроводу з етапами професійного навчання: адаптацією, інтенсифікацією та ідентифікацією.

Основними завданнями центру психологічного супроводу у професійній освіті повинні стати наступні: полегшення процесу адаптації до умов навчання студентів першого курсу; здійснення психологічного супроводу студентів на основі реалізації особистісно-орієнтованого підходу; адаптаційна допомога особистості у випадках тривалої перерви у навчальній діяльності; профілактика розвитку особистісних деформацій, девіантної поведінки, надання допомоги у подоланні життєвих криз; консультативна допомога у розв'язанні гострих життєвих проблем, криз, внутрішніх конфліктів, корекція особистості (за запитом); психологічна допомога викладачам у їхньому професійному зростанні, профілактика емоційного вигорання; допомога студентам у навчальних ситуаціях, що викликають значну емоційну напругу (під час екзаменаційних сесій, вступних кампаній тощо); моніторинг соціально-професійних чинників, що впливають на навчання та професійне становлення особистості [2].

Мета статті. Функціонування психологічних служб ВНЗ, особливо новостворених, постійно стикається з необхідністю подолання різного роду ускладнень: організаційних, етичних, методичних, матеріально-технічних тощо. У своїй статті ми намагалися проаналізувати зміст емпірично виявлених настановлень студентів щодо психологічної служби ВНЗ, оскільки окремі емоційно-когнітивні компоненти таких настановлень можуть як сприяти, так і перешкоджати роботі служби.

Аналіз результатів дослідження. З метою з'ясування уявлень студентів неспсихологічних спеціальностей щодо призначення та змісту діяльності практичного психолога нами було проведено масове анкетування (у формі бліц-опитування: в анкеті – 11 запитань). В опитуванні взяли участь 460 студентів денного відділення усіх одинадцяти факультетів Рівненського державного гуманітарного університету.

По-перше, виявлявся ступінь зацікавленості студентів як потенційних клієнтів практичних психологів у межах навчального закладу. Найвні настановлення визначались за їхнім вибором між альтернативами «психологічна служба в університеті» – «психологічна консультація поза межами університету». Відповіді респондентів розподілились наступним чином: при потребі звернутися до психолога 81% опитаних шукали би професійної психологічної допомоги поза межами закладу, в якому вони навчаються, і лише 19% студентів нашого університету вважають за можливе звернення зі своїми проблемами чи запитаннями до співробітників цього ж закладу.

Отриманий результат нібито свідчить про переважання негативного ставлення студентів до психологів університету (щоправда, конкретизувати причини і зміст виявлених настановлень не дозволяє формат дослідження). Проте, на нашу думку, зроблений студентами вибір підтверджує іншу закономірність у сприйманні завдань діяльності психологічної служби організації [5]. Досвід роботи сучасних служб персоналу, як вітчизняних, так і зарубіжних, засвідчує, що працівники організацій із готовністю відгукуються на ініціативу служб щодо розробки планів та подальшого залучення до різних програм індивідуального фахового розвитку. Це ж саме можна сказати і про участь у процедурах командотворення, у вирішенні завдань підвищення ефективності спільної групової роботи тощо. Що ж стосується ситуацій, в яких для подолання особистісних проблем або сімейних конфліктів людина усвідомлює необхідність відповідної кваліфікованої допомоги, звертається вона за нею не до фахівців-психологів своєї організації, а до спеціалізованих консультацій, ніяк не пов'язаних із місцем її роботи. Не завжди усвідомлюючи внутрішні та зовнішні чинники такого вибору, люди намагаються розділити «ділове» й «особисте» у власному житті. До того ж, при зверненні із проблемою до психолога своєї організації існує ризик зашкодити власному діловому іміджеві, оскільки у суспільній свідомості поняття «психолог» і «психіатр» до сьогодні є вельми наближеними («сучасний психолог має бути психологом, а не психіатром, тобто витривалою людиною, яка насамперед вміє слухати і дійсно може допомогти» – цей вислів з однієї з анкет ілюструє усвідомлену самими потенційними клієнтами необхідність розставити, нарешті, правильні акценти).

Найвний стан справ у практичній психології значною мірою визначається тим, що авторитет самої дисципліни залишається достатньо невисоким. Більшість пересічних громадян певні, що «кожен сам собі психолог» і цілковито в змозі ставити під сумнів думку професіонала, якщо вона не збігається з його власною. Подібні настановлення, на жаль, іноді лише посилюються у разі набуття негативного особистого досвіду спілкування з психологом в якості його клієнта. Тому щонайперше хочеться назвати результати, котрі дозволяють окреслювати оптимістичну перспективу: лише 3% опитаних обрали із запропонованих варіант «Доводилося звертатися за консультацією – і що? Більше не піду та іншим не зараджу» в якості твердження, що найточніше описує їхнє розуміння роботи практичного психолога. Вважають, що «психологи займаються потрібною роботою», 59% респондентів. І майже 10% учасників опитування визнали, що погано уявляють, чим саме психологи займаються, – і це при тому, що на сьогодні психологи працюють практично в усіх загальноосвітніх школах.

Однією зі складових діяльності психологічних служб тих вищих навчальних закладів, котрі випускають спеціалістів-психологів, зазвичай є залучення до різних форм роботи служби студентів, з метою

розвитку і вдосконалення їх фахових умінь. Ставлення до такої практики з'ясувалось у нашому дослідженні за допомогою запитання «Чи звернулися б Ви за офіційною консультацією до психологів-старшокурсників?» Результат виявився, на наш погляд, передбачуваним (за умови відсутності як у самих респондентів, так і в колі їх референтного оточення, особистого досвіду відповідної взаємодії): 67% респондентів не мають певної думки з цього приводу. Готові до співпраці зі своїми колегами-студентами 6% опитаних.

Ще одним запитанням щодо організаційної сторони діяльності психологічної служби ВНЗ було запитання про готовність оплачувати допомогу психолога. За своїми настановленнями учасники опитування розділилися на дві, майже однакові за чисельністю, групи: 52% готові оплачувати надані психологом послуги, 48% – ні. Такий розподіл повторюється незалежно від курсу навчання, тобто можна припустити, що за роки студентства уявлення про цінність фахової психологічної допомоги не змінюється або ж змінюється незначною мірою.

Плануючи здійснити контент-аналіз відповідей на *відкрите* запитання «Які риси, на Вашу думку, має проявити практичний психолог, щоби допомогти людині, яка звернулася до нього із запитом?», ми вирішили використати в якості категорій описані Ю. Жуковим позиції психолога-практика при роботі з клієнтом [1].

На думку цього автора, усталені культурні зразки і стандарти визначають найбільш поширені форми взаємовідносин психолога з клієнтом. До типових на сьогодні слід віднести такі позиції психолога, як Експерт, Учитель або Консультант.

Експерт є носієм спеціальних і спеціалізованих знань, отже, від нього очікують заключень у межах його компетенції. Авторитетність експертних суджень залежить від очікуваного зв'язку між наявною проблемою і галуззю знань, представником якої є експерт, авторитетності самої галузі знань, формальних атрибутів Експерта, а також тієї специфічної довіри, що виникає у ході контакту клієнта і психолога.

Отже, авторитетність експертних висновків у сфері практичної психології на сьогодні значною мірою ґрунтується ґрунтується на такому непевному фундаменті, як враження клієнтів від особистого спілкування з психологом.

Інший наслідок спеціалізованості знань полягає в тому, що окремі експертні заключення використовуються клієнтами в комплексі з іншими, адже реальні проблеми часто, якщо не завжди, слід піддавати всебічному аналізу, що не вичерпується дисциплінарним знанням. Формування комплексного експертного заключення ускладнюється не тільки недостатнім проробленням міждисциплінарних зв'язків. Дисциплінарна, тобто фахова, амбіційність почасти супроводжується особистісною, що на емпіричному рівні складно виявляється.

Відповідальність експертного висновку є водночас і повною, і обмеженою. Обмеженість полягає в тому, що експерт відповідає за обґрунтованість заключення, його відповідність актуальному рівню знань у конкретній предметній галузі, проте аж ніяк не за ефективність рішень, прийнятих на його підставі. Експерт відповідає також не лише за зміст, але і за форму своїх експертних заключень. Саме форма має надавати заключенням дієвості, у тому сенсі, що судження експерта повинні неминуче схилити осіб, котрі власне і приймають рішення, не до визначеного кимсь вибору, але до обов'язкового урахування предметної позиції експерта. Задля цього експертне заключення має бути, щонайменше, зрозумілим і локалізованим, тобто із зазначенням меж його точності та компетентності експерта.

Якщо Експерт виступає носієм професійного знання і з позицій цього знання виносить судження та оцінки щодо подій, дій, програм, планів і зразків поведінки, то Учитель займається переданням спеціальних знань, необхідних людям для ефективної організації їх власної діяльності у майбутньому. Практичний психолог на позиції Учителя є не просто викладачем, від якого очікують систематизованого викладу певних відомостей, теорій чи фактів. Безумовно, клієнт потребує знань, але знань особливого роду, до того ж у формі, найбільш придатній для практичного застосування.

Експерт береться до справи після завершення клієнтом деякої роботи, Учитель виконує свою місію до того, як ця робота розпочалась, а Консультант підключається до процесу її виконання і надає клієнтові свої знання і досвід у тому обсязі і формах, які необхідні на кожному окремому етапі здійснення певної діяльності.

Із зазначеного стає очевидною важливість таких потенційних категорій аналізу, як *зміст – форма* консультативної взаємодії. Однак запитання про бажані *рис* практичного психолога не надає можливості отримати інформацію щодо уявлень про необхідний *зміст* продуктивної взаємодії. Проте, коли йдеться про *форму* спілкування психолога з клієнтом, це поняття є майже тотожним поняттю *процес*, що тлумачиться через перелік певних зовнішніх характеристик взаємодії. Тому нам видалося можливим, цікавим і прогностичним використання такої категорії для контент-аналізу, як представленість в уявленнях студентів характеристик процесу або ж результату взаємодії з психологом.

Відразу зазначимо, що у 49 анкетах, а це приблизно 11% від усіх анкет, не було жодних пропозицій щодо бажаних рис практичного психолога, і це наочно свідчить, на нашу думку, про наявність «білих плям» у суспільних уявленнях про можливості, цілі діяльності психолога та шляхи їх реалізації.

Це також підтверджується і змістом отриманих відповідей. Серед них явно домінують процесуальні характеристики. Тобто називаються переважно ті риси психолога, котрі повинні забезпечити відчуття безпеки і комфортності при спілкуванні («доброзичливість», «люб'язність», «людяність», «гуманність»;

«увага», «повага», «уміння слухати», «емпатія», «позитивний настрій» тощо). Одиначними є випадки зорієнтованості на мету звернення до певного фахівця, на результат їхньої взаємодії (психолог повинен «спрямувати людину до правильного вирішення проблеми, підштовхуючи, а не нав'язуючи свою думку», «заспокоїти», «показати ситуацію з різних боків та можливість її вирішити» – от майже і всі запропоновані варіанти).

Щодо бажаної позиції психолога при взаємодії, то однозначні висновки зробити складно. Найменш представленою є позиція Учителя, та і то у доволі коректних і обережних формулюваннях («адекватність викладу необхідної інформації», «розповісти людині, що вона хоче взнати»).

Оскільки нечіткими, як уже зазначалось, є уявлення потенційних клієнтів про можливий конструктивний результат взаємодії з психологом, позиція Консультанта також викреслюється нечасто.

Отже, найбільш поширеною в уявленнях наших респондентів про гарного практичного психолога є його позиція як Експерта. Хоча кількість побажань щодо вміння слухати, розуміти і співчувати наводить на думку, що експерт як носій певних знань першочергово потрібен клієнтові задля підтвердження правильності власної думки, задля підкріплення своїх настановлень, але це припущення вимагає подальшої конкретизації у ході наступних досліджень, із застосуванням інших діагностичних методів.

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Психологічна служба ВНЗ – інтегральне явище, яке повинне об'єднувати в собі основні структурні одиниці: психологічну діагностику (індивідуальну і групову), консультування, психологічну профілактику, пропаганду психологічних знань, соціально-психологічну адаптацію студентів у навчально-професійній діяльності, підвищення рівня їх психологічної культури, тренінгові заняття. Було б добре, щоб у ній були такі компоненти, як проведення тематичних бесід, вечорів, диспутів, проведення "круглих столів" і конференцій з випускниками даного ВНЗ, зустрічей зі студентами та фахівцями психологічних служб інших ВНЗ, реалізація різноманітних проектів.

Психологи можуть консультувати студентів з питань самоорганізації і планування часу, психологічної готовності до сесії і поведінки на іспиті, навчати прийомам релаксації та саморегуляції, допомагати справитися з емоційними труднощами в період адаптації, вирішити проблеми міжособистісних відносин і спілкування в студентських групах.

Але перш за все необхідно проводити психологічну просвіту серед студентів та викладачів для розвіювання міфів про діяльність психолога, а також для подолання стереотипних уявлень щодо цієї професії.

Список використаних джерел

1. Введение в практическую социальную психологию : Учеб. пособ. для высших учебных заведений / под ред. Ю. М. Жукова, Л. А. Петровской, О. В. Соловьевой – 2-е, исправленное изд. – М.: Смысл, 1996. – С. 21-34.
2. Євдокимова І.А. Соціально-психологічна служба університету: соціологічний аналіз ставлення та потреб потенційних споживачів [Електронний ресурс] / І. А. Євдокимова. – Режим доступу : http://www.sociology.kharkov.ua/socioprostir/files/magazine/2_2011/4_3_1.pdf
3. Зеер Э.Ф. Психология профессий: Учеб. пособ. для студентов вузов. / Э.Ф. Зеер. – М.: Академический проект; Екатеринбург: Деловая книга, 2003. – 336 с.
4. Науково-методичні засади діяльності психологічної служби : [навч.-метод. посіб.] : в 2 т. / за ред. В. Г. Панка, І. І. Цушка. – К. : Ніка-Центр, 2005.
5. Технології роботи організаційних психологів. / за науковою редакцією Л. М. Карамушки – К., 2005. – 359 с.

References

1. Vvedenie v prakticheskuyu social'nuju psihologiju : Ucheb. posob. dlja vysshih uchebnyh zavedenij / pod red. Ju. M. Zhukova, L. A. Petrovskoj, O. V. Solov'evoj – 2-e, ispravlennoe izd. – М.: Smysl, 1996. – 21-34 s.
2. Yevdokymova I. A. Sotsial'no-psykholohichna sluzhba universytetu: sotsiolohichnyy analiz stavlennya ta potreb potentsiynykh spozhyvachiv [Elektronnyy resurs] / I. A. Yevdokymova. – Rezhym dostupu : http://www.sociology.kharkov.ua/socioprostir/files/magazine/2_2011/4_3_1.pdf
3. Zeer Je.F. Psihologija professij: Ucheb. posob. dlja studentov vuzov. / Je. F. Zeer. – М.: Akademicheskij proekt; Ekaterinburg: Delovaja kniga, 2003. – 336 s.
4. Naukovo-metodychni zasady diyal'nosti psykholohichnoyi sluzhby : [navch.-metod. posib.] : v 2 t. / za red. V. H. Panka, I. I. Tsushka. – К. : Nika-Tsentr, 2005.
5. Tekhnolohiyi roboty orhanizatsiynykh psykholohiv. / za naukovoyu redaktsiyeyu L.M. Karamushky – К., 2005. – 359 s.

Резюме. В статье обозначены общие методологические основы и цели функционирования психологической службы высшего учебного заведения. Основное внимание автор уделяет анализу результатов исследования установок студентов относительно предназначения и содержания деятельности психологической службы вуза. Прогнозируется вероятное влияние выявленных установок на поведение потенциальных клиентов практического психолога.

Ключевые слова: психологическая служба высшего учебного заведения, методологическая основа психологической службы, установки студентов в отношении психологической службы вуза, позиции психолога при работе клиентом.

Summary. The article investigates the role of psychological services in the educational space of the university in the light of innovative reform of higher education, as well as certain institutional and methodological guidelines formation, operation and development of the service.

Key words: the psychological service of the university, the methodological basis of the psychological services, the attitudes of students to the psychological service of the university, position of psychologist while working with client.

УДК 378.015.33–057.87:613

Н.В. САМОЙЛОВА, Я.М. МЕТИЛЬ

ПІДХОДИ ДО РОЗВИТКУ ПСИХОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ-ВАЛЕОЛОГІВ

У статті визначено актуальність розвитку психологічної компетентності у студентів спеціальності «Здоров'я людини» в процесі їх професійної підготовки. Проаналізовано підходи до визначення поняття психологічна компетентність та її складових. Уточнено компоненти психологічної компетентності студентів-валеологів. Зазначено методи та засоби щодо її розвитку

Ключові слова: психологічна компетентність, структура психологічної компетентності, студенти-валеологи, засоби розвитку, умови формування.

Постановка проблеми. Перед сучасною вищою школою постає завдання щодо постійного підвищення рівня професійної підготовки фахівців різних галузей знань та набуття ними професійної компетентності. Професійна компетентність – це складне утворення, що містить комплекс знань, умінь, властивостей і якостей особистості, що забезпечують варіативність, оптимальність, ефективність навчально-виховного процесу та дозволяє виконувати професійну діяльність з високим рівнем продуктивності. Одним із основоположних елементів професійної підготовки студентів та відносно самостійною підсистемою в структурі професійної компетентності стає психологічна компетентність.

Психологічна компетентність є інтегральним утворенням, що виявляється на різних рівнях психологічної реальності людини, у внутрішньому плані – саморегуляції, і в зовнішньому плані – в діяльності і взаємодії [7]. Поняття компетентності доповнюється і предметно розкривається в багатьох психологічних дослідженнях, які стосуються професійної діяльності людини. Але, на нашу думку, недостатньо розритим є питання розвитку психологічної компетентності студентів напряму підготовки «Здоров'я людини», зокрема, її структури та підходів до розвитку.

Мета статті полягає у визначенні структури психологічної компетентності студентів-валеологів та засобів і заходів щодо її розвитку.

Результати теоретичного дослідження. В результаті вивчення наукової та навчально-методичної літератури було з'ясовано, що психологічна компетентність розглядається в декількох аспектах, зокрема, як рівень психологічної культури (І. В. Дубровіна, С. Л. Рубінштейн, В. В. Семикин та ін.) та як самостійний вид компетентності, що є складовою частиною професійної компетентності (О. В. Казаннікова, Л. Ф. Божко, А. А. Дергач, О. В. Кочерга та ін.).

При визначенні сутності поняття «психологічна компетентність» встановлено, що воно перетинається з психологічними, соціологічними, педагогічними категоріями, однак однозначного і усталеного визначення не сформульовано. Ряд авторів визначають такі істотні ознаки. На думку А. А. Дергач, В. Г. Зазикіна психологічна компетентність ґрунтується на психологічних знаннях і життєвому досвіді їх застосування [4]. Д. В. Андрющенко, І. А. Логінова розуміють під психологічною компетентністю систему умінь, що дозволяють успішно справлятися з проблемними ситуаціями діяльності і, нарешті, особистісні якості, що забезпечують правильний вибір спрямованості активності, способів поведінки [7]. В дослідженнях Є. Вахромова психологічна компетентність розуміється як особливий мотиваційний стан або готовність проявляти цілеспрямовану активність на основі отриманих психологічних знань [2]. Ці визначення не суперечать один одному та є взаємодоповнюючими, описуючи існуюче психологічне явище.

Отже, при очевидному розмаїтті точок зору на зміст психологічної компетентності їх об'єднує те, що до її структури входять знання, уміння, досвід, розуміння психологічної компетентності в якості умови професіоналізму фахівців.

У ході аналізу літератури щодо структури психологічної компетентності було визначено, що ряд авторів (Т. М. Щербакова, Л. А. Лазаренко, Н. В. Андропова, А. О. Дергач, В. Г. Первутинський та ін.), по різному трактують структурні компоненти психологічної компетентності. Деякі дослідники намагаються представити структуру психологічної компетентності у вигляді єдиної моделі, в якій би знайшли своє відображення всі її підструктури [8]. Але у зв'язку зі складністю і багатоаспектністю феномену виникає проблема вибору адекватних показників психологічної компетентності з урахуванням професійної спрямованості. У доступній літературі таких моделей не виявлено, але представлено окремі її компоненти. В своїх роботах О. В. Казаннікова, О. О. Біляковська, М. А. Холодна в структурі психологічної компетентності